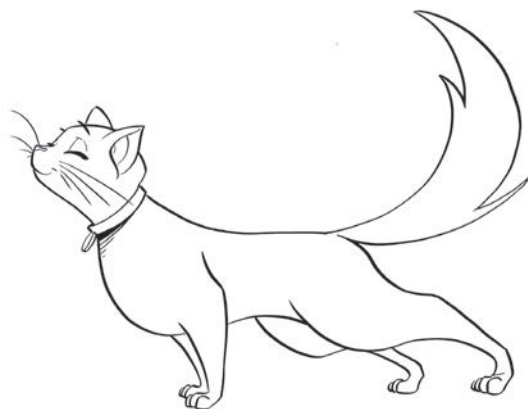

Биљана Црвенковска

ШЕСТ ЧАРОБНИХ КОЛАЧИЋА

Илустровао Здравко Гиров

Превео Зоран Пеневски

мала лагуна

САДРЖАЈ

Просто невероватна прича из Зеленпарка	11
Црна мачка у дилеми	17
Како се постаје супервештица	25
Много мрњаукања низашта	33
Друга звезда здесна	53
Прича о Зеленпарку	59
Разговори врабаца	67
Дух са тавана	71
Загонетка за Павела	83
Чаробњак-почетник	89
Звонко	115
Ноћ над Зеленпарком	125
Краљ Зеленпарка	131
Шест чаробних колачића	139
Нешто као крај	151
Али то није све!	161
Тест: Каква си вештица?	163
Дневник супервештице и суперкреативна бележница-цртанка-шкрабалица	169

Ово је ПРОСТО НЕВЕРОВАТНА њрича из Зеленијарка (а оне су обично њакове) о једној истио њако НЕВЕРОВАТНОЈ девојчици.

Зашњо НЕВЕРОВАТНОЈ? Ех, њо ћеш њи да откријеш. Ко је ња девојчица? Па њо сам ја, дугалице... девојчица са другој сњрајњ из сњаре зелене зњраде на крају Зеленијарковске улице. Да, да, баш ња, њоследња зњрада до Зеленијарка. Знаш, она девојчица с косом доје меда, њњо вози скејњборд и воли мачиће. Дааа, имам бело маче које седе на оњради њераси и сунча се. Бела, лњњасња лњњњица њо имену Лу.

Шња? Како се ја зовем? Е њо нећу да њи кажем. То ћеш сазнањи у њоку ове њриче.

А сада... да њочнемо с њричом.

ПРОСТО НЕВЕРОВАТНА ПРИЧА ИЗ ЗЕЛЕНПАРКА

(а ово је њен прави почетак)

„Аааааа, какав предиван сунчан дан“, буди се, зева и тегли у кревету девојчица која неће да нам открије своје име. „О, нешто сам сањала. Али шта? Знаш, Лу, био је то ВЕОООМА чудан сан!“, каже девојчица својој белој маци.

„Лу! Зашто не слушаш шта ти причам? Хеј, Лу, хоћеш ли да урадимо нешто што још нисмо радиле?“

Девојчица је погледала мачку, а мачка је зурила у плаво-жуту птичицу која је стајала на симсу. Лу наравно не одговара јер, као што можеш да видиш, усредсређена је на птицу.

„Лу!“ љутито је викнула девојчица која има – ово нисмо досад знали – дивне зелене очи. *(Да, зелене као Зеленијарк.)*

„Мррмјау, мјау“, одговара Лу што у преводу значи: „Зар не видиш ову плаво-жуту птичицу како стоји крај прозора, а ја не могу да је ухватим па сам због тога нервозна?“

„Ух, Лу, птица има крила и свакако ће ти побећи. Све би било другачије кад би умела да летиш“, направила је саосећајан израз лица девојчица која – а ово је тек ПРОСТО НЕВЕРОВАТНО – разуме мачји језик.

„Мјау мр мјау мррр“, каже Лу, што значи: „Да сам црна мачка, могла бих да летим. Али ја сам бела и не могу да летим.“

„Нисам знала да црне мачке могу да лете“, намрштила се девојчица, док се на њеном носићу јасно уочавају жућкасте пеге. Да, пеге, тако да сада знамо да девојчица има пеге!

„Мјау мау мају мјау мау мау мррр мррр“, баш је тако жалосно мјаукала Лу, говорећи: „Црне мачке УГЛАВНОМ лете зато њихови власници, УГЛАВНОМ

вештице, лете на метли. Али, нажалост, ја сам бела мачка, а ти си једна обична девојчица.“

„Ја нисам, понављам, **НИСАМ** обична девојчица, већ једна **ПОТПУНО НЕВЕРОВАТНА ДЕВОЈЧИЦА** и тачно знам шта ћемо данас да радимо, а што досад још нисмо радиле!“, рекла је и радосно скочила с кревета девојчица по имену...?

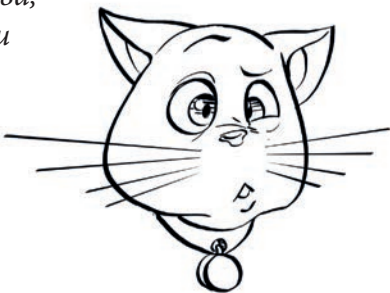
„Мау?“, каже Лу. *Овове није њој пребан њревод, зар не? Очигледно је да „мау?“ значи „шиша?“.*

„Летећемо, шта друго, не буди блесава“, мало се изнервирала наша девојчица и почела да скупља косу боју меда у реп.

„Мјау?“, упитала је Лу.

*Шиса значи „мјау?“? Јао, како не знаш?
„Мјау?“ значи „како?“ (С друје сџране,
„мјау“ без знака њишњања, мјаукнуџо џако
да не звучи као њишњање, значи „здрово“.)*

„Еее, то је мала тајна коју нећу да ти откријем, Лу“, тајанствено каже наша још тајанственија девојчица *(која је џаква, њоред остџалој, заџо шџо јој још увек не знамо име)*. „Или можда да ти је откријем... Знам како можемо да летимо, да, Лу, врло добро знам. Мораћу да те офардам у црно!“

„Мр?“, збуњено ће Лу.

За „мр?“ реално не постоји превод. „Мр?“ је истио тако највећа здун-фаца коју најравиш кад ти неко у кући каже да прво пререба да спремиш соду и почнеш да учиш, а субота је (СУБОТА, а не недеља!). Е ја „мр?“ је истио шито и ја здун-фаца коју јада најравиш.

„Не чуди се, Лу, не чуди се, не чуди се, Лууу“, запевала је зеленоока блесица у соби са зеленим тапетима, на другом спрату старе зелене зграде на крају Зеленпарковске улице. „Само ћу на тај начин постати вештица, а ти моћи да летиш. Баш је једноставно: да бих летела, треба да постанем вештица. Да бих постала вештица, треба да имам црну мачку. Значи, ти треба да постанеш црна мачка.“

„Мр?“, поново ће Лу.

Сада врло добро знамо шита хоће да каже, ја чак и како изгледа лице Лу без обзира на то шито је мачка, чак и да не изгледа тако смешно као шито би неко друји (на пример, ТИ) на њеном месту.

И тако, црну боју у руке! У чије руке? Па у руке девојчице (оне чије име, нажалоси, још увек не знамо).

Ево, зар не видиш? Већ боји мачку Лу! А јадна Лу... она толико воли своје меко, дугачко, бело крзно. Но, с друге стране, Лу верује да ће магија успети. Па сви знамо да црне мачке могу да лете!

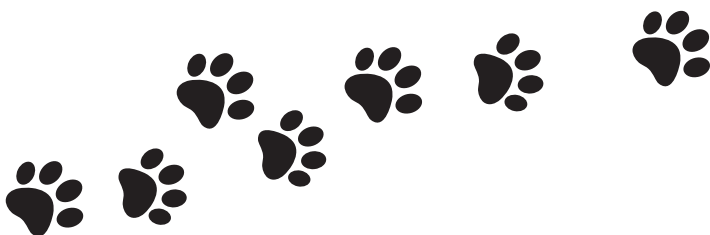

ЦРНА МАЧКА У ДИЛЕМИ

А њосле?

После...

Црне мрље на све стране.

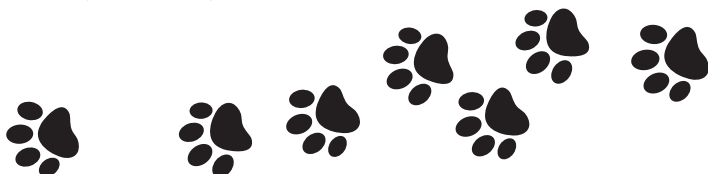
Просута црна боја по радном столу.

Црне шапе свуда по лепом, меком зеленом
тепиху...

Шта још?

А да, и црне руке, и црна боја испод ноктију и
црне флеке на новој белој мајици са зеленим натпи-
сом: Smart is cool! (За оне који не знају добро енгле-
ски: „Кул је бити паметан!“)

И да: једна крајње несрећна црна мачка.

Види, има ли нечег тужнијег на овој планети? Ма не, у целом свемиру! Ко зна како изгледају мачке на другим планетама, али су сигурно срећније од ове. Поред тога, сигурно су у неким веселим бојама и имају два репа и три ока и од рођења умеју да лете!

Ех, како би било лепо да су и мачке на Земљи њакве (шмриц)!

Али наша умазана девојчица, за разлику од Лу, ВРРРРЛО је срећна. Са сјајем у очима и са широким осмехом усхићено посматра своје уметничко дело (хммм, фризерско-уметничко дело?).

„Одлично!“, запљескала је рукама девојчица. „Можеш да се видиш у огледалу.“

Лу обазриво прилази огледалу, огледа се и...
„Маааууу.“

*Јао, како је жалосно мјаукнула! „О, моје
йредивно, сјајно бело крзно. Унишћено је!*

„Ма хајде, супер си“, смеје се девојчица, стаје поред Лу и огледа се. „Ух, треба да се пресвучем и да се умијем.“

Хммм, али што дуже се огледају, нешто се необично дешава с девојчицом и (*сада већ извесно*) црном мачком.

Црна или бела, питање је сад – размишља Лу док се огледа, али ова дилема не траје дуго. Што се дуже огледа, Лу схвата да она више није она иста мачка. Није више мила и грациозна бела пуфница. У њој је нешто фрајерско сада, зар не? И нешто ОПАСНО! Лу нагиње главу удесно и задовољна је оним што види, а црна мачка с оне стране огледала победнички се **СМЕЈЕ ИСПОД БРКОВА.**

А девојчица? Она се све више приближава огледалу. Како му се ближи тако јој пегнице на носу постану све веће, што није баш леп приказ. Није одушевљена пегама, али оне су део ње и ту се ништа не може. Упс, нос се залепио за огледало и спљоштио. Огледало је необично хладно, а све што сада види у њему је пар зелених очију и нешто мутно и ружичасто око њих. Потом се нагло одмакла, погледала поиздаље и тада се десило нешто **НАЈЧУДНИЈЕ** на свету!

ДЕВОЈЧИЦА ИЗ ОГЛЕДАЛА ЈОЈ ЈЕ
НАМИГНУЛА!

„Ааа“, дубоко је удахнула и потом задржала дах наша девојчица, која је иначе ретко кад изненађена.

ЧЕКАЈ, ЧЕКАЈ, ЈЕСИ ЛИ ТИ ТО ВИДЕЛА?

„Лу, Лу“, девојчица је била узбуђена. „Јеси ли видела шта се догодило? А, јеси ли?“

Међутим, Лу је била у сасвим другом филму. Она је црна мачка и нема шта ту да гледа наоколо. Значи, мрррмау, сви треба да гледају у њу!

Хммм, девојчица се поново огледала. А девојчица из одраза ју је посматрала, мрштила се и као да је хтела да каже да је незадовољна тиме како изгледају. И није мислила на пеге, не, не, не, ту другу девојчицу нису узбуђивале пегице! Друга девојчица, на пример, не воли реп. Никако! Друга девојчица хтела је кике. И мајице у дречавим бојама. Зеленој, на пример? Да јој се слаже с очима. И да буде тесна!

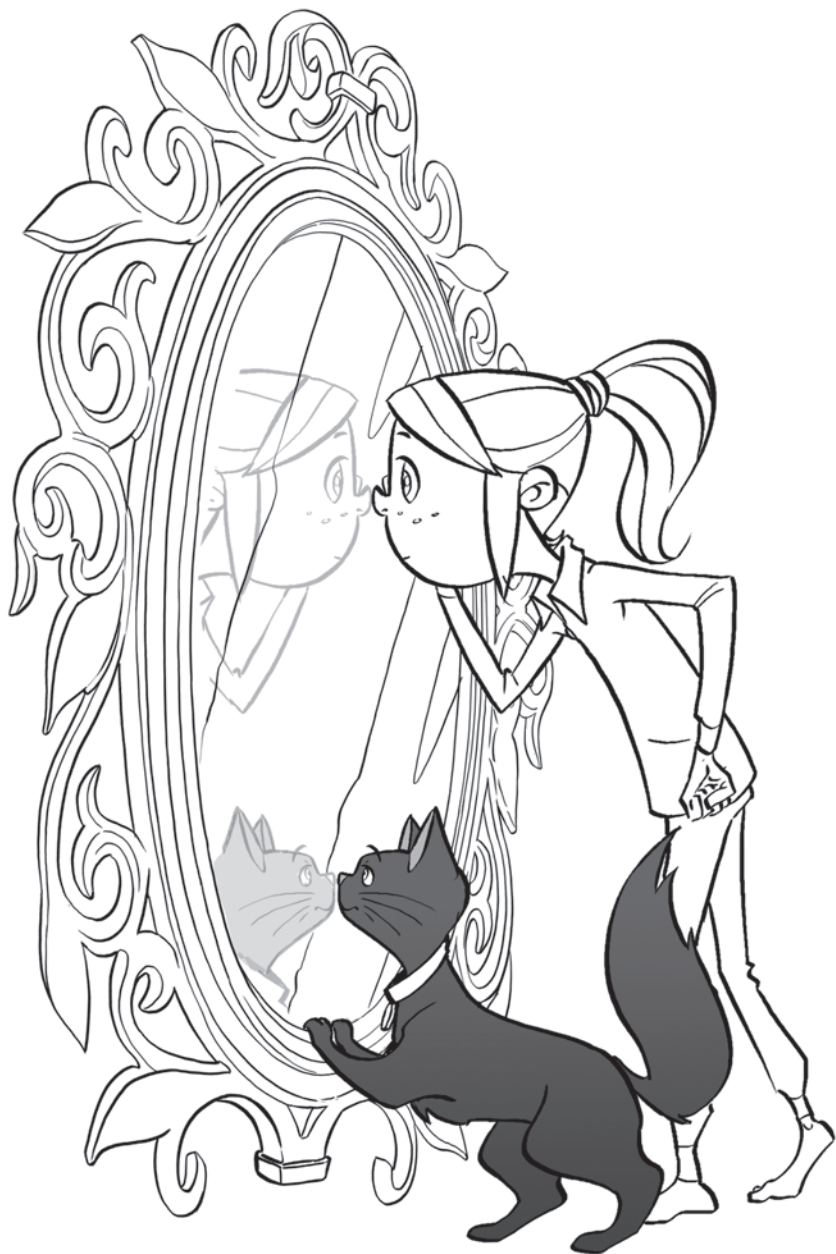
„Стани мало, ако хоћу да будем вештица, зар не треба да носим црно?“, помислила је наша збуњена девојчица и разрогачила своје зелене окице.

„Ха, ха, ха“, девојчица из огледала се превијала од смеха. „Модерне вештице нису такве! Да ниси хтела и да летиш на метли?“

„Лу“, девојчица која је хтела да постане вештица питала је своју црну мачку. „А како се, у суштини, постаје вештица? Знаш, не онаква лоша, глупа и зла вештица из старих бајки него добра, лепа, паметна, модерна вештица која познаје магију, открива тајне и помаже људима у невољи? А? Нешто као вештица-суперхерој? СУПЕРВЕШТИЦА!!!“

„Мр?“ одговара Лу, која наједном схвата да и није толика фрајерка како је мислила да јесте. Како се постаје таква вештица? Да ли је довољно да имаш црну мачку? Заиста, Лу нема представу о томе шта даље, и питам се да није експеримент звани „црна мачка“ заправо тотална будалаштина...

Али изгледа да девојчица и мачка у огледалу знају!

„Лу, знам шта треба да урадимо!“, повика радосно наша паметница и потрча према огледалу.

„Мрмау“, срећно мјаукну Лу (*на мачјем „знам и ја“*) и у једном скоку створи се тамо и она.

И тада – нос са жућкастим пегама и ружичаста уста са брковима залепили су се за огледало.

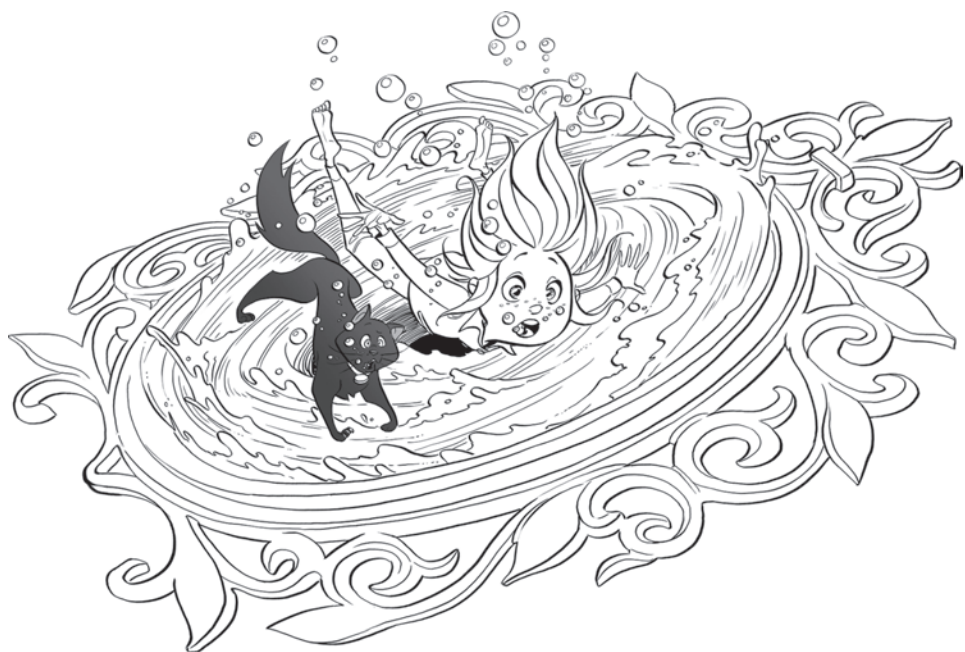
Ха, ха, ха, ха, како је ово смешно!

А из угла наше ПОТПУНО НЕВЕРОВАТНЕ девојчице то изгледа овако: два пара искривљених, спојених зелених очију (*да, и Лу има зелене очи*), а све око њих је скроз замућено као кад рониш кроз мутну језерску воду и зуриш у њу.

И заиста, девојчица (*као и мачка*) осећа да се огледало претвара у огроман, мутан вир и да она стварно зарања у њега! Пеку их очи исто онако као кад рониш и лица су им мокра. Кроз нос и уста излазе им мехурови, али могу слободно да дишу.

Аууу, ала је ово ЧУУУДНО!

И што је још ЧУДНИЈЕ: истовремено, на САСВИМ ЧУДЕСАН начин оне успевају да сазнају од својих ЧУДЕСНИХ, МАГИЧНИХ и ПОТПУНО НЕВЕРОВАТНИХ двојница из огледала – и то до детаља – како се постаје супервештица (а и супермачка).

КАКО СЕ ПОСТАЈЕ СУПЕРВЕШТИЦА

(приручник за паметне, упорне и
маштовите девојчице)

Верни сапутник и магични предмети:

1. Мачка (или мачор)

Ово већ знамо, реци нам нешто ново.

Супротно веровању, мачка (или мачор) не мора да буде црна (црн).

Мр? Мр?

Баш тако, мачка (или мачор) може да буде било које боје. Важно је само да буде НЕВЕРОВАТНА, ЧАРОБНА, или другим речима СУПЕРМАЧКА (или СУПЕРМАЧОР), али треба да има две пуне године. Вероватно ће се њене ЧАРОБНЕ моћи манифестовати након њеног другог рођендана.

